

यदेवमतः पूजयस्वैनं आदित्यहृदयार्थं ॥ देवदेवं देवानां ब्रह्मविष्णुरुद्राणामपि देवं उपास्यं जगतां जनिमृतिधर्मिणां भूरादिलोकानां संसारमात्रस्य च पतिं ॥ एतदादित्यहृदं
दयं स्तोत्रं त्रिगुणितं संजातं त्रिगुणं यथा तथा जप्त्वा विजयिष्यति विजेष्यति रिपून् जनइति शेषः ॥ २६ ॥ २७ ॥ नष्टशोको नष्टो रावणविषयचिंता रूपः शोको यस्य सः ॥ २८ ॥
इदं शीघ्रसिद्धिकरं स्तोत्रं जप्त्वा हृष्टात्मा प्रातर्युद्धायागतं रावणं प्रेक्ष्य जयार्थं मनसा भगवंतं भगवन् ध्यातवान् ॥ २९ ॥ ३० ॥ अथ रविः रामं निरीक्ष्य निशाचरपतिसंक्षयं तत्का

पूजयस्वैनमेकाग्रो देवदेवं जगत्पतिं ॥ एतं त्रिगुणितं जप्त्वा युद्धेषु विजयिष्यति ॥ २६ ॥ अस्मिन् क्षणे महाबाहो रावणं त्वं जहिष्यसि ॥ ए
वमुक्त्वा ततो गस्त्यो जगाम स यथागतं ॥ २७ ॥ एतच्छ्रुत्वा महातेजान् नष्टशोको भवत्तदा ॥ धारयामास सुप्रीतो राघवः प्रयतात्मवान्
॥ २८ ॥ आदित्यं प्रेक्ष्य जप्त्वेदं परं हर्षमवाप्तवान् ॥ त्रिराचम्य शुचिर्भूत्वा धनुरादाय वीर्यवान् ॥ २९ ॥ रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा जयार्थं समुपा
गमत् ॥ सर्वयुत्तेन महता वृतस्तस्य वधे भवत् ॥ ३० ॥ अथ रविरवदन् निरीक्ष्य रामं मुदितमनाः परमं प्रहृष्यमाणः ॥ निशि चरपतिसंक्ष
यं विदित्वा सुरगणमध्यगतो वचस्त्वरेति ॥ ३१ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा० यु० षष्ठोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
सारथिः सरथं दृष्टः परं सैन्यप्रधर्षणम् ॥ गंधर्वनगराकारं समुच्छिन्नपताकिनं ॥ १ ॥ युक्तं परमसंपन्नैर्वाजिभिर्हेममालिभिः ॥ युद्धोप
करणैः पूर्वे पताकाध्वजमालिनम् ॥ २ ॥ ग्रसंतमिव चाकाशं नादयंतं वसुंधरां ॥ प्रणाशं परसैन्यानां स्वसैन्यस्य प्रहर्षणं ॥ ३ ॥

लं विदित्वा स्वलीलामूर्त्या सुरगणमध्यगतः सन् साक्षात्स्वरेति वचोऽवदत् ॥ ३१ ॥ कतक० ॥ १८ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये युद्धकांडे ष
ष्ठोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ सारथिः रावणस्य सारथिः दृष्टः सन् उच्यमानगुणं रथं चोदयामासेत्यन्वयः ॥ गंधर्वनगराकारं तद्दृष्ट्वा श्व
र्यदर्शनं ॥ १ ॥ परमसंपन्नैः परमैः रथवहनोचिताश्वगुणैर्जवादिभिः संपन्नैः पताकाध्वजानां मालाः स्मिन्नस्तितं ॥ अनेन ध्वजबाहुल्यमुक्तं ॥ समुच्छिन्नपताकिनमित्यनेन च
तदौन्नत्यमुक्तं ॥ २ ॥ प्रणाशं प्रणाशकरं ॥ ३ ॥